

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.7.2003
KOM(2003) 366 endelig

2003/0131 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Nærværende forslag tager sigte på at ajourføre de finansielle bestemmelser for at tage hensyn, dels til Rådets nye afgørelse af 29. september 2000¹, dels til visse protokoller knyttet til Amsterdam-traktaten. Forslaget har endvidere til formål at forbedre forvaltningen af de traditionelle egne indtægter, som medlemsstaterne står for inddrivelsen af.

Kommissionen foreslår følgende ændringer:

1. BESTEMMELSER, DER SKAL ÆNDRES SOM FØLGE AF AFGØRELSE 2000/597/EF, EURATOM

Omkostninger ved opkrævning af traditionelle egne indtægter (artikel 10, stk. 1)

Ifølge den nye afgørelse om egne indtægter (artikel 2, stk. 3) stiger den andel, som medlemsstaterne kan tilbageholde, fra 10 % til 25 % for de fordringer, der fastlægges efter den 31. december 2000. Artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1552/1989², som konsolideret ved Rådets forordning nr. 1150/00 af 22. maj 2000³, tilpasses i overensstemmelse hermed.

Den nye afgørelse trådte i kraft den 1. marts 2002. Bestemmelsen om den tilbageholdelsessats, der skal anvendes, fik imidlertid virkning fra den 1. januar 2001 og vedrører indbetalinger af indtægter udført fra marts 2001, bortset fra beløb, der skulle have været frigivet inden denne dato. I artikel 3 i nærværende forslag fastsættes det således, at nævnte artikel 10, stk. 1, får virkning med tilbagevirkende kraft.

2. NYE BESTEMMELSER

Bestemmelser, der skal anvendes i tilfælde af, at medlemsstater vælger ikke at deltage (artikel 10 a)

I henhold til de protokoller om Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, og som vedrører EF-traktatens afsnit IV (visa, asyl, indvandring og andre politikker vedrørende personers fri bevægelighed), kan de nævnte medlemsstater vælge ikke at deltage i disse foranstaltninger, og er i så fald heller ikke forpligtet til at bære de finansielle byrder, bortset fra de administrative udgifter, der følger af foranstaltninger truffet på dette område. De kan derfor opnå en tilsvarende justering af deres indbetalinger af egne indtægter.

¹ Afgørelse om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, 2000/597/EF, Euratom, EFT L 253 af 7. oktober 2000, s. 42.

² EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1.

³ EFT L 130/1 af 31.5.2000, s. 1.

Der findes allerede et fortilfælde til denne situation fra de senere år, nemlig protokollen for Det Forenede Kongerige, knyttet til Maastricht-traktatens sociale afsnit. Der blev dengang skabt en budgetmæssig mekanisme, der gjorde det muligt at fritage denne medlemsstat for at bidrage finansielt til disse foranstaltninger. Som følge af den indtrufne ændring af den britiske holdning til dette spørgsmål er denne budgetmæssige mekanisme imidlertid aldrig blevet anvendt.

Da den pågældende justering sker via de egne indtægter, er det naturligt, at beregningsmetoden og den teknik, der anvendes ved opførelsen på budgettet, for at tage hensyn til denne fritagelse, baseres på specifikke bestemmelser herom i den nye gennemførelsesforordning om egne indtægter. Ifølge den foreslåede mekanisme beregner Kommissionen justeringen i løbet af det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, på det tidspunkt, hvor den fastlægger BNI-saldiene for dette regnskabsår. Justeringen og de andre medlemsstaters finansiering heraf fastlægges på grundlag af BNI-nøglen for dette samme regnskabsår.

Fast sats for morarenter (artikel 11)

For øjeblikket medfører enhver forsinkelse af krediteringen af Kommissionens konto, at der skal betales en rente, hvis sats er lig med den på forfaldsdagen på den pågældende medlemsstats pengemarked gældende rentesats for kortfristet finansiering. Denne grundsats, der i de fleste tilfælde svarer til satsen for skatkammerbeviser, forhøjes med to point og øges derefter med 0,25 point for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden.

Den nuværende metode for beregning af morarenter giver visse praktiske problemer, der hovedsagelig skyldes, at den rentesats, der skal anvendes som grundsats, ikke i alle tilfælde er til rådighed.

Markedssituationen i visse medlemsstater har nemlig undertiden fået de kompetente nationale myndigheder til ikke at udstede de nævnte skatkammerbeviser, der skulle tjene som referencegrundlag.

For at overvinde disse problemer og gøre behandlingen af morarenter ensartet inden for euroområdet, foreslås det at anvende den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine refinansieringstransaktioner, for de 12 medlemsstater, der allerede nu deltager i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), og de medlemsstater, der senere vil kunne deltage. Denne sats offentliggøres hver måned i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven.

For de medlemsstater, der ikke deltager i ØMU'en, vil den sats, som den nationale centralbank anvender på sine refinansieringstransaktioner, være afgørende for grundsatsen.

Afslutning af det særskilte regnskab (artikel 17, stk. 2)

Ved forordning nr. 1552/1989 indførtes princippet om, at der skal føres et dobbelt regnskab (et normalt regnskab, det såkaldte A-regnskab, og et særskilt regnskab, det såkaldte B-regnskab), idet der sondres mellem inddrevne og udestående fordringer. Det særskilte regnskab gør det muligt for medlemsstaterne at udsætte overdragelsen af fastlagte fordringer indtil det øjeblik, hvor de faktisk er inddrevet. Der er fastsat metoder til afslutning af det særskilte regnskab, der skal sikre en forsvarlig forvaltning heraf: dels proceduren for (partiel) korrektion/annullation, dels den særlige procedure for annullering af fordringer som værdiløse (i tilfælde, hvor inddrivelse ikke er mulig).

For Kommissionen udgør det særskilte regnskab et instrument, der gør det muligt at overvåge, hvordan det går med inddrivelsen af udestående fordringer, og at vurdere den indsats, medlemsstaterne gør for at sikre inddrivelsen.

Den af Revisionsretten og Kommissionen udførte kontrol har imidlertid afsløret en række uregelmæssigheder i forbindelse med afslutningen af det særskilte regnskab, der medfører, at dette ikke altid afspejler, hvordan det i realiteten går med inddrivelsen. Fortsat opførelse af beløb, hvis inddrivelse er højst usikker, gør det vanskeligere at læse og fortolke det særskilte regnskab. Saldoen på dette regnskab har været fortsat stigende, ikke mindst de seneste år, selv om en stor del af de beløb, der er opført derpå, må anses for uinddrivelige. Revisionsretten har i øvrigt henledt Kommissionens opmærksomhed på dette punkt og har anmodet den om at foretage de tilsvarende henlæggelser, så saldoen på en mere realistisk måde afspejler den faktiske budgetsituation. Kommissionen har fulgt denne opfordring i de seneste regnskabsår⁴.

Da der imidlertid er tale om en vurdering af udestående fordringer, som medlemsstaterne står for forvaltningen af, er det op til dem, og ikke Kommissionen, at anslå det beløb, hvis inddrivelse må anses for lidet sandsynlig. Derfor bør medlemsstaterne, sammen med den sidste kvartalsopgørelse for hvert regnskabsår, sende Kommissionen et skøn over, hvor stor en del af de fordringer, der er opført på det særskilte regnskab ved udgangen af hvert regnskabsår, der formodentlig ikke vil kunne inddrives. Kommissionen ville på den måde hvert år have rådighed over et mere realistisk overblik over budgetsituationen.

Praksis viser, at en stor del af medlemsstaterne mere eller mindre regelmæssigt benytter sig af proceduren for annullering af fordringer som værdiløse, for egne indtægtsbeløb på over 10 000 EUR, der viser sig ikke at kunne inddrives. De øvrige medlemsstater anvender ikke denne procedure, da de ikke mener, at de *definitivt* kan erklære et beløb for uinddriveligt.

4 Pr. 31.12.2000 udgjorde saldoen på B-regnskabet 2 035,407 mio. EUR (Dok SEK (2001) 528 BUDG/C/2). Der er foretaget en henlæggelse på 1 286,812 mio. EUR (Dok SEK (2001) 531 bind IV).

I 1997 forelagde Kommissionen et forslag til forbedring af proceduren for annullering af fordringer som værdiløse. Ifølge dette forslag skal medlemsstaterne i det særskilte regnskab slette alle skyldige beløb på over 50 000 EUR, der ikke er inddrevet 5 år efter den dato, hvor betalingspåkravet var blevet definitivt eksigibelt. Samtidig skulle Kommissionen have meddelelse om alle sådanne tilfælde, så den fik mulighed for at vurdere den indsats, som medlemsstaterne havde gjort i forbindelse med opkrævningen.

Selv om Rådet gav udtryk for en positiv holdning til den nye procedure for annullering af fordringer, har den ikke truffet endelig afgørelse om forslaget, da der, for så vidt angår et andet punkt i forslaget, endnu ikke er opnået enighed.

Kommissionen finder det hensigtsmæssigt i dette nye forslag at anvende de bestemmelser om proceduren for annullering af fordringer, der fandtes i det oprindelige forslag, så saldoen for det særskilte regnskab giver et mere realistisk billede af situationen. Bestemmelserne herom er organiseret på følgende måde:

- For så vidt angår *beløb på over 50 000 EUR* skal medlemsstaterne dels, i det særskilte regnskab, slette alle skyldige beløb, der ikke er inddrevet inden for en frist på fem år efter den dato, hvor betalingspåkravet er blevet definitivt eksigibelt, eventuelt efter en administrativ eller retlig afgørelse, dels inden for en frist på tre måneder give Kommissionen meddelelse om alle beløb, der på denne måde er annulleret som værdiløse eller ikke er inddrevet inden for fristen på fem år. Denne meddelelse, der skal være ledsaget af en begrundelse for, at der ikke er sket inddrivelse, skal gives på den særlige formular for annullering af fordringer udarbejdet af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Meddelelsen skal give Kommissionen mulighed for at undersøge grundene til, at medlemsstaten ikke har kunnet overdrage de pågældende beløb, og at vurdere de forholdsregler, medlemsstaten har truffet for at sikre inddrivelsen.

Senest seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen fra medlemsstaten, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse herom, hvis den finder, at den manglende endelige inddrivelse ikke kan tilskrives force major eller andre årsager, som den pågældende medlemsstat ingen indflydelse har på. I så fald er medlemsstaten forpligtet til at overdrage det pågældende beløb til Kommissionen senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, hvor afgørelsen er blevet den meddelt.

- For så vidt angår *beløb på under 50 000 EUR* overlades ansvaret for inddrivelsen til medlemsstaterne, der i øvrigt fritages for at overdrage beløbene til Kommissionen i tilfælde af, at disse inddrives på et senere tidspunkt. Kommissionen forbeholder sig imidlertid ret til, i forbindelse med sine kontrolbesøg på stedet, eventuelt at kontrollere den måde, hvorpå sager under beløbsgrænsen på 50 000 EUR afsluttes.

I betragtning af, at visse af bestemmelserne i forslaget fra 1997 - nemlig bestemmelserne om proceduren for annullering af fordringer - nu integreres i nærværende forslag - bør forslaget fra 1997 trækkes tilbage.

Ophævelse af de månedlige opgørelser (artikel 7)

Som det fremgår af artikel 6, stk. 4, er den månedlige opgørelse det centrale dokument i regnskabssystemet for de traditionelle egne indtægter. Derfor danner dette dokument grundlag for Kommissionens kontrol med, at dette regnskab føres korrekt. Det har i praksis vist sig, at det sammenfattende årsregnskab, som medlemsstaterne indsender, blot er en sammenlægning af de månedlige opgørelser. Medlemsstaterne bør derfor fritages fra forpligtelsen til at indsende et sammenfattende årsregnskab. De månedlige opgørelser er således fortsat den eneste officielle angivelse med henblik på eventuelle korrektioner.

Korrektion af budgetuligevægte (artikel 6 og 10)

I henhold til afgørelsen om egne indtægter (artikel 4 og 5) indrømmes der Det Forenede Kongerige en korrektion af budgetuligevægte, der finansieres af de øvrige medlemsstater, samtidig med, at Nederlandene, Sverige, Tyskland og Østrig opnår en nedsættelse af deres finansielle bidrag. Denne mekanisme er allerede fastlagt i detaljer i nævnte afgørelse, men korrektionen bør alligevel nævnes i de bestemmelser, der omhandler dette spørgsmål.

Den årlige rapport i henhold til artikel 17, stk. 5

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om deres kontrolvirksomhed vedrørende opkrævningen af traditionelle egne indtægter i en årlig rapport⁵. Kommissionen udarbejder en sammenfatning af de nationale årsrapporter til brug for budgetmyndigheden.

For at forbedre informationen af Parlamentet og Rådet vedtog Kommissionen i 1999 en ny fremgangsmåde, hvorefter der gøres samlet status på grundlag af faktuelle oplysninger indhentet hos medlemsstaterne. I den forbindelse har Kommissionen fundet det nyttigt at integrere sammenfatningen af årsrapporterne i rapporten om beskyttelse af Unionens finansielle interesser og bekæmpelsen af svig, som der stilles krav om i traktatens artikel 280, stk. 5.

Af tidsmæssige grunde skal medlemsstaternes årsrapporter sendes til Kommissionen inden den 1. marts året efter det pågældende regnskabsår.

⁵ I rapporten redegøres også for resultaterne af kontrolarbejdet og de principielle spørgsmål i forbindelse med de væsentligste problemer, herunder også tvister, der er opstået ved anvendelsen af denne forordning.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter⁶, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁷,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁸, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog, på sit møde i Berlin den 24. og 25. marts 1999, en række konklusioner om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, som førte til vedtagelse, den 29. september 2000, af afgørelse 2000/597/EF, Euratom.
- (2) På grundlag af artikel 2, stk. 3, i afgørelse 2000/597/EF, Euratom bør den procentdel, som medlemsstaterne tilbageholder til dækning af opkrævningsomkostningerne, fastsættes til 25 % af de i stk. 1, litra a) og b), i nævnte artikel omhandlede beløb, der er fastlagt efter den 31. december 2000, med undtagelse af de beløb, der skulle have været overdraget til Fællesskaberne inden den 28. februar 2001 i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, og for hvilke satsen på 10 % finder anvendelse.

⁶ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

⁷ EFT -- [...] af [...], s. [...].

⁸ EFT -- [...] af [...], s. [...].

- (3) Det Europæiske Råd i Berlin besluttede, at der ved fordelingen af den finansielle byrde, der bæres af de øvrige medlemsstater i forbindelse med korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige, skal ske en justering af den andel, som Nederlandene, Sverige, Tyskland og Østrig skal bære, så deres finansielle bidrag begrænses til en fjerdedel af deres normale bidrag.
- (4) I henhold til Amsterdam-traktaten og de dertil knyttede protokoller 4 og 5 kan Danmark, Det Forenede Kongerige og Irland vælge ikke at deltage i foranstaltninger henhørende under EF-traktatens afsnit IV (visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer) og er i så fald heller ikke forpligtet til at bære de heraf følgende finansielle byrder, bortset fra de dermed forbundne administrative udgifter. I den forbindelse kan de opnå en justering af de indbetalte egne indtægter for hvert år, de ikke deltager.
- (5) For at sikre ensartet behandling af medlemsstaterne, når det drejer sig om forpligtelsen til at betale morarenter ved forsinket bogføring af egne indtægter, bør der - også ud fra den betragtning, at fastsættelsen af den rentesats, der skal anvendes, for øjeblikket giver problemer, der i praksis fører til urimelige forskelle mellem de satser, der meddeles af de medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Union - ske en harmonisering af referencesatsen for disse stater på grundlag af den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender ved sine refinansieringstransaktioner, en sats, der kan sammenlignes med den sats, der foreslås som referencesats for medlemsstaterne uden for euroområdet.
- (6) Formålet med det dobbelte regnskab, der blev indført i 1989, var at indføre en sondring, der afspejler den faktiske inddrivelse af fordringerne. Dette system har kun delvis opfyldt sine mål for så vidt angår den måde, det særskilte regnskab afsluttes på. Den af Revisionsretten og Kommissionen udførte kontrol har således afsløret en række tilbagevendende uregelmæssigheder i forbindelse med føringen af det særskilte regnskab, der medfører, at dette ikke viser, hvordan det i realiteten går med inddrivelsen. Det særskilte regnskab bør renses for beløb, hvis inddrivelse er usikker, og hvis fortsatte opførelse i regnskabet giver et forkert billede af saldoen. Hvad angår omkostningseffektiviteten vil medlemsstaterne slippe for de administrative udgifter til overvågning af sådanne beløb.
- (7) Under hensyn til anmodningen fra Revisionsretten bør medlemsstaterne, også for at sikre, at det særskilte regnskab giver et mere realistisk billede af budgetsituationen, sammen med den sidste kvartalsopgørelse for hvert regnskabsår, sende Kommissionen et skøn over, hvor stor en del af de fordringer, der er opført på det særskilte regnskab ved udgangen af hvert regnskabsår, der formodentlig ikke vil kunne inddrives.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1:

Henvisningen til "afgørelse 94/728/EF, Euratom" erstattes af "afgørelse 2000/597/EF, Euratom".

2. I artikel 2:

Henvisningen til "afgørelse 94/728/EF, Euratom" erstattes af "afgørelse 2000/597/EF, Euratom".

3. I artikel 5:

Henvisningen til "afgørelse 94/728/EF, Euratom" erstattes af "afgørelse 2000/597/EF, Euratom".

4. I artikel 6:

4.1. Stk. 3, litra c), affattes således:

" c) Momsindtægterne, finansieringen af korrektionen af budgetulige vægte og den supplerende indtægt bogføres i det i litra a) nævnte regnskab på følgende måde:

- den første arbejdsdag i hver måned bogføres en tolvtedel, jf. artikel 10, stk. 3
- hvert år bogføres saldiene, jf. artikel 10, stk. 4 og 7, og justeringer heraf, jf. artikel 10, stk. 6 og 8, med undtagelse af de i artikel 10, stk. 6, første led, omhandlede særlige justeringer, som bogføres den første arbejdsdag i den måned, der følger efter indgåelsen af aftalen mellem den berørte medlemsstat og Kommissionen."

4.2. I slutningen af stk. 4, litra b), indsættes følgende tekst:

"Medlemsstaterne sender, sammen med den sidste kvartalsopgørelse for hvert regnskabsår, et skøn over de samlede fordringer opført i det særskilte regnskab ved udgangen af hvert regnskabsår, hvis inddrivelse er usikker."

5. I artikel 7 fjernes stk. 1, og stk. 2 erstattes af følgende tekst:

"Artikel 7

Efter den 31. december i det tredje år efter et bestemt regnskabsår vil det samlede beløb anført i de månedlige opgørelser fra medlemsstaten som omhandlet i artikel 6, stk. 4, litra a), og vedrørende det pågældende regnskabsår, ikke længere blive berigtiget, undtagen på punkter, som enten Kommissionen eller den pågældende medlemsstat har gjort opmærksom på inden dette tidspunkt."

6. I artikel 9:

6.1. Efter stk. 1 indsættes som nyt stk. 2:

"2. Et kontoudtog med angivelse af bogføringerne af egne indtægter skal sendes elektronisk og være Kommissionen i hænde på bogføringsdagen."

6.2. Det nuværende stk. 2 bliver stk. 3 og affattes således:

"3. De krediterede beløb bogføres i euro i overensstemmelse med artikel 16 i finansforordningen af 25. juni 2002⁹ vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget og gennemførelsesbestemmelserne hertil, i det følgende benævnt "finansforordningen"."

7. I artikel 10:

7.1. Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Efter fradrag af 25 % i opkrævningsomkostninger, jf. artikel 2, stk. 3, i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, foretages den i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i nævnte afgørelse omhandlede kreditering senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen blev fastlagt i henhold til artikel 2 i nærværende forordning."

⁹ EFT L 248 af 16.09.02, s. 1.

7.2. Stk. 3, første og andet afsnit, affattes således:

"3. Momsindtægterne, finansieringen af korrektionen af budgetuligevægte, den supplerende indtægt bortset fra et beløb, der svarer til den monetære reserve under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), til reserven vedrørende långivning og garanti for lån og til reserven til nødhjælp, og endelig eventuelle finansielle BNI-bidrag krediteres den første arbejdsdag i hver måned med en tolvtedel af de beløb, der er opført herfor på budgettet, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, således som denne kurs er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven.

Kommissionen kan specielt med henblik på betalingen af udgifterne vedrørende EUGFL, Garantisektionen, i henhold til forordning (EØF) nr. 1765/92 og på baggrund af Fællesskabets likviditetssituation opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af en tolvtedel eller af en brøkdel af en tolvtedel af de beløb, der i budgettet er opført under momsindtægterne, finansieringen af korrektionen af budgetuligevægte og/eller den supplerende indtægt, heri dog ikke medregnet egne indtægter, der er afsat til den monetære reserve under EUGFL, til reserven til lånegaranti og til nødhjælpsreserven, med én eller to måneder i et regnskabsårs første kvartal."

7.3. I teksten til stk. 3, sjette afsnit, erstattes henvisningen til "afgørelse 94/728/EF, Euratom" med "afgørelse 2000/597/EF, Euratom", og efter henvisningen til afgørelse 94/729/EF tilføjes følgende tekst: "ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 2040/2000 af 26.9.2000¹⁰".

7.4. I teksten til stk. 3, syvende afsnit, erstattes teksten "artikel 6 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget(13), i det følgende benævnt "finansforordningen", af "finansforordningens artikel 8".

7.5. Stk. 3, niende afsnit, affattes således:

"Enhver ændring af den ensartede momssats, af korrektionen af budgetuligevægte og finansieringen heraf som omhandlet i artikel 4 og 5 i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, samt af satsen for den supplerende indtægt eller af eventuelle finansielle BNI-bidrag skal være begrundet ved et endeligt vedtaget ~~tillægs~~ eller ændringsbudget og medfører en justering af de tolvtede, der er opført siden regnskabsårets begyndelse."

¹⁰ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 27.

7.6. Stk. 3, tiende afsnit, affattes således:

"Disse justeringer foretages i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af ~~tillægs- eller~~ ændringsbudgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder justeringerne sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse. Uanset artikel 8 i finansforordningen opføres disse justeringer på regnskabet for det regnskabsår, som det pågældende ~~tillægs- eller~~ ændringsbudget refererer til."

7.7. Stk. 3, ellefte afsnit, affattes således:

"De tolvte dele, der krediteres i januar i hvert regnskabsår, beregnes på grundlag af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er omhandlet i ~~EKSF-traktatens artikel 78, stk. 3,~~ EF-traktatens artikel 272, stk. 3, idet beløb til finansiering af den monetære reserve under EUGFL dog ikke medregnes, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 3, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den første noteringsdag efter den 15. december i det kalenderår, der går forud for regnskabsåret. Disse beløb reguleres i forbindelse med krediteringen for den efterfølgende måned."

7.8. Stk. 3, tolvte afsnit, affattes således:

"Er budgettet ikke endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, opfører medlemsstaterne den første arbejdsdag i hver måned, inklusive januar måned, en tolvtedel af de beløb, der på det seneste endeligt vedtagne budget er opført som momsindtægter, finansiering af korrektionen af budgetuligevægte og supplerende indtægt, dog med undtagelse af beløb til finansiering af den monetære reserve under EUGFL, og efter omstændighederne som finansielle BNI-bidrag. Disse beløb reguleres i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af budgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder reguleringen sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse af budgettet."

7.9. Stk. 4 affattes således:

« 4. På grundlag af den i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 nævnte årlige oversigt over grundlaget for momsindtægterne debiteres hver medlemsstat for det beløb, der fremkommer ved at anvende den for det foregående regnskabsår gældende ensartede sats på tallene i oversigten, og krediteres for de 12 indbetalinger, der har fundet sted i løbet af dette regnskabsår. Grundlaget for momsindtægterne i en medlemsstat, på hvilket ovennævnte sats anvendes, kan dog ikke overstige 50% af det pågældende lands BNI som omhandlet i denne artikels stk. 7, første punktum. Kommissionen opgør saldoen og meddeler medlemsstaterne beløbet i tilstrækkelig god tid til, at de kan indsætte det på den konto, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, i nærværende forordning, den første arbejdsdag i december samme år."

7.10. Stk. 6, første afsnit, affattes således:

"Eventuelle berigtigelser af grundlaget for momsindtægter, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, medfører for hver berørt medlemsstat, hvis grundlag, når berigtigelserne medregnes, ikke overstiger de procentdele, der er anført i artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 2, litra b), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom,..." (*resten uændret*)

7.11. Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

"Korrektioner i BNI, jf. stk. 8 i denne artikel, medfører ligeledes en justering af saldoen for de medlemsstater, hvis grundlag, inklusive eventuelle berigtigelser, udjævnes til de procentdele, der er anført i artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 2, litra b), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom. Også de justeringer af moms-saldiene, der skal foretages indtil den første arbejdsdag i december hvert år i henhold til første afsnit i nærværende stykke, indebærer, at Kommissionen beregner supplerende justeringer af de finansielle BNI-bidrag. Ved beregningen af de supplerende justeringer anvendes de kurser, der blev benyttet ved den oprindelige beregning i overensstemmelse med stk. 5."

8. Der indsættes en artikel 10 a med følgende ordlyd:

"Artikel 10 a

1. Når en medlemsstat, i overensstemmelse med traktaten, ikke deltager i finansieringen af en bestemt foranstaltning eller politik gennemført af EU, har den ret til en justering, beregnet efter stk. 2, af det beløb, den har indbetalt som egne indtægter for hvert regnskabsår, hvor den ikke har deltaget. Denne justering foretages kun én gang og er definitiv. Denne justering foretages kun én gang og er definitiv, idet den ikke ændres i tilfælde af en senere ændring af det valgte BNI-grundlag.

2. Kommissionen beregner justeringen i løbet af det regnskabsår, der følger efter det pågældende regnskabsår, samtidig med, at den beregner BNI-saldiene, jf. artikel 10 i denne forordning.

Beregningen sker på grundlag af følgende oplysninger om det pågældende regnskabsår:

- BNI-aggregatet i markedspriser og dets komponenter således som meddelt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i direktiv 89/130/EØF/EURATOM
- den budgetmæssige gennemførelse af aktionsudgifterne i forbindelse med den pågældende foranstaltning eller politik.

Justeringen beregnes ved at multiplicere de samlede relevante udgifter, med undtagelse af de udgifter, der finansieres af deltagende tredjelande, med den procentdel, som den justeringsberettigede medlemsstats BNI udgør i forhold til medlemsstaternes samlede BNI. Justeringen finansieres af de deltagende medlemsstater. For at bestemme den enkelte medlemsstats andel af finansieringen divideres dens BNI med de deltagende medlemsstaters samlede BNI. Ved beregningen af justeringen sker omregningen mellem national valuta og euro til vekselkursen på den sidste kursnoteringsdag i det kalenderår, der går forud for det pågældende regnskabsår.

Denne justering vil ikke senere blive ændret som følge af en eventuel senere ændring af det valgte BNI-grundlag.

3. Kommissionen meddeler medlemsstaterne justeringsbeløbet i tilstrækkelig god tid til, at de kan kreditere den konto, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, i nærværende forordning, med beløbet senest den første arbejdsdag i december samme år."

9. Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

1. Enhver forsinkelse af krediteringen af den i artikel 9, stk. 1, foreskrevne konto medfører, at den pågældende medlemsstat skal betale morarenter.

2. For medlemsstaterne af Den Økonomiske og Monetære Union er rentesatsen lig med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine refinansieringstransaktioner den første dag i forfaldsmåned, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, forhøjet med 2 procentpoint. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden.

3. For de medlemsstater, der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, er rentesatsen lig med den sats, som de respektive nationale centralbanker anvender på deres vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i forfaldsmåned, forhøjet med 2 procentpoint. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden."

4. Artikel 9, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse."

10. Artikel 12, stk. 5, affattes således:

"Medlemsstaterne eller det organ, som de har udpeget i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, skal efterkomme Kommissionens betalingsanvisninger snarest og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af anvisningerne samt ad elektronisk vej tilsende Kommissionen et kontoudtog senest tre arbejdsdage efter hver enkelt transaktion."

Resten af stykket uændret

11. I overskriften til afsnit VI og i artikel 15:

I stk. 1 erstattes henvisningen til "afgørelse 94/728/EF, Euratom" med "afgørelse 2000/597/EF, Euratom", og henvisningen til "finansforordningens artikel 7, stk. 1, og stk. 2, litra b)" erstattes med "finansforordningens artikel 9".

I stk. 2 erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 7, stk. 1" med "finansforordningens artikel 9, stk. 2 og 4".

12. I artikel 16:

12.1. Punkt 2 affattes således:

"Fremkommer der væsentlige afvigelser i forhold til de oprindelige overslag, kan der udarbejdes en ændringskrivelse til det foreløbige budgetforslag for det efterfølgende regnskabsår eller et ændrings- og tillæggsbudget for det løbende regnskabsår."

13. I artikel 17:

13.1. Punkt 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne fritages for at overdrage Kommissionen beløb svarende til fastlagte fordringer, der viser sig uinddrivelige:

a. enten på grund af force majeure

b. eller af andre grunde, som ikke kan tilskrives dem.

Fastlagte fordringer erklæres for uinddrivelige ved begrundet afgørelse truffet af den kompetente administrative myndighed, der fastslår, at beløbet ikke kan inddrives.

Fastlagte fordringer anses for uinddrivelige senest fem år efter den dato, hvor beløbet er fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, eller - i tilfælde af administrativ eller retlig anke - efter meddelelsen af den endelige afgørelse.

Ved betaling i rater skal femårsperioden regnes fra den sidste faktiske betaling, forudsat at denne ikke bringer saldoen ned på nul.

Beløb, der erklæres eller anses for uinddrivelige, slettes i det særskilte regnskab, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra b). De slettede beløb anføres i et bilag til den kvartalsopgørelse, der er omhandlet i stk. 4, litra b), i samme artikel, og eventuelt i den kvartalsopgørelse, der er omhandlet i stk. 5 i samme artikel. I denne opgørelse sondres der mellem beløb, der er slettet, fordi de er erklæret for uinddrivelige, og beløb, der er slettet, fordi de anses for uinddrivelige."

13.2. Der indsættes et nyt stk. 3 med følgende ordlyd:

" 3. Senest tre måneder efter den administrative afgørelse, der nævnes i stk. 2, eller efter den tidsfrist, der nævnes i samme stk., sender medlemsstaterne Kommissionen en meddelelse med oplysninger om tilfælde, hvor nævnte stk. 2 er blevet anvendt, dog kun hvis de fastlagte fordringer drejer sig om et beløb på over 50 000 EUR.

Meddelelsen, der udformes efter en model opstillet af Kommissionen efter høring af det i artikel 20 omhandlede udvalg, skal give Kommissionen mulighed for at vurdere de grunde, omhandlet i stk. 2, litra a) og b), der har forhindret den pågældende medlemsstat i at overdrage beløbet, og de foranstaltninger, som denne har truffet for at sikre inddrivelsen."

13.3. Der indsættes et nyt stk. 4 med følgende ordlyd:

" 4. Inden for en frist på seks måneder, regnet fra modtagelsen af den i stk. 3 omhandlede meddelelse, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse herom, når den skønner, at betingelserne i stk. 2, første afsnit, ikke er opfyldt. I så fald skal den pågældende medlemsstat, i det regnskab, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra a), opføre et beløb svarende til de ikke-inddrevne fordringer og overdrage det til Kommissionen senest den første hverdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, hvor den har fået meddelelse om afgørelsen.

Hvis Kommissionen skønner, at betingelserne i stk. 2, første afsnit, er opfyldt, skal den inden for en frist på seks måneder give medlemsstaten meddelelse om, at den fritager medlemsstaten for at overdrage de pågældende beløb.

Hvis Kommissionen har anmodet om supplerende oplysninger, løber fristen på seks måneder fra modtagelsen af de supplerende oplysninger, der er anmodet om."

13.4. Stk. 3 bliver stk. 5, der affattes således:

" 5. Medlemsstaterne redegør, i en årlig rapport til Kommissionen, for deres kontrolvirksomhed og resultaterne heraf samt de samlede tal og de principielle spørgsmål i forbindelse med de væsentligste problemer, herunder også tvister, der er opstået ved anvendelsen af denne forordning. Rapporten tilsendes Kommissionen inden den 1. marts året efter det pågældende regnskabsår. Sammenfatningen af de oplysninger, som medlemsstaterne meddeler i henhold til denne artikel, anføres i den rapport, som Kommissionen udarbejder i henhold til traktatens artikel 280, stk. 5.

Modellen til denne rapport samt behørigt begrundede ændringer heraf fastlægges af Kommissionen efter høring af det i artikel 20 nævnte udvalg. Der fastsættes eventuelt passende gennemførelsesfrister."

14. I artikel 18:

14.1. I stk. 1 erstattes henvisningen til "afgørelse 94/728/EF, Euratom" med "afgørelse 2000/597/EF, Euratom".

15. I artikel 21:

15.1. Stk. 1, litra c), affattes således:

"de i artikel 18, stk. 2 og 3, nævnte kontrolforanstaltninger."

16. Der indsættes et afsnit IX, der affattes således:

"AFSNIT IX

Overgangsbestemmelser:

Artikel 21a

Den sats, der er fastsat i artikel 11 i forordning nr. 1150/2000/EF, Euratom, finder anvendelse ved beregningen af morarenter også i de tilfælde, hvor forfaldsdatoen indtræder inden udgangen af den måned, hvor denne forordning træder i kraft."

Artikel 2

Bestemmelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 forbliver i kraft, medmindre de udtrykkeligt ændres ved denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den får virkning på de betingelser, der er fastsat i artikel 10 i afgørelse 2000/597/EF, Euratom.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den . [...]

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

DATO:

1.	KONTO: Konto 1000 - 1100 - 1200	BEVILLINGER:		
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter			
3.	RETSGRUNDLAG: Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter			
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: 1) Det første formål er at integrere visse af bestemmelserne i afgørelse 2000/597/EF, Euratom i forordning nr. 1150/2000, bl.a. den nye sats for opkrævningsomkostninger i forbindelse med egne indtægter, som medlemsstaterne kan tilbageholde, nemlig 25 % af de fastlagte fordringer mod tidligere 10 %. Denne foranstaltning medfører tab for så vidt angår traditionelle egne indtægter, men tabene udlignes gennem en forøgelse af indbetalingerne af den fjerde indtægt. Der blev under vedtagelsen af afgørelsen om egne indtægter taget hensyn hertil. 2) Det andet formål er at give medlemsstaterne mulighed for at afskrive fordringer som værdiløse, nemlig når der er tale om beløb, der ikke er inddrevet senest 5 år efter, at inddrivelsesmeddelelsen er blevet definitivt eksigibel. Desuden skal beløb, der afskrives som værdiløse fordringer, meddeles Kommissionen, hvis de er på over 50 000 EUR, så denne kan kontrollere, at den pågældende medlemsstat har gjort hvad den kunne for at sikre inddrivelsen. Det vil være vanskeligt at måle virkningen af denne foranstaltning. Men selv om den teoretisk kan tænkes at medføre tab, vil en undersøgelse af de af medlemsstaten truffne foranstaltninger kunne skabe indtægter.			
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	PERIODE PÅ 12 MÅNEDER (mio. EUR)	LØBENDE REGNSKABSÅR [n] (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR [n+1] (mio. EUR)
5.0	UDGIFTER OVER EF-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) - NATIONALE BUDGETTER - ANDRE SEKTORER			
5.1	INDTÆGTER - EGNE EF-INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE	p.m.	p.m.	p.m.
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG	[n+2]	[n+3]	[n+4]
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG			[n+5]
5.2	BEREGNINGSMÅDE:			
6.0	FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL			NEJ
6.1	FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET			NEJ
6.2	TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT			NEJ
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRELSE PÅ KOMMENDE BUDGETTER			NEJ
BEMÆRKNINGER:				